

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

Що примітка

10 сот.

На провінції

12 сот.

В зайнятих територіях і мов

Політична, економічно-суспільна й літературна часопись. (Редакція: Руська ч. 3).

Виходить щодня, окрім неділей.

Умови передплати у Львові:	
На рік	24— К.
півроку	12— "
чвертьроку	6— "
місяць	2-40 "

В краю і державі:	
На рік	32— К.
півроку	16— "
чвертьроку	8— "
місяць	2-70 "

За границю:	
В Німеччині	57 мар.
В Америці	11 дол.
В інших державах	54 фр.

Болгарський президент міністрів про воєнне положення.

Болгарський президент міністрів др Радославов висказався так перед кореспондентом однієї віденської часописи про теперішнє загальне воєнне положення:

„Маємо основу назвати теперішнє загальне положення цілком корисним. Наші фронти незахищені, наші воєнки б'ють ся з таким самим одушевленням, як в перших днях війни за здійснення прав і свободи наших народів.

Загальна сильна організація заосмотрення армій, виставлене нових формацій, спровадження нових воєнних середників, все це йде справно як в годиннику і набирає з кожним днем досконалости. Кожда спроба ворога захитати тим крицевим валом сили, любови вітчизни і довіри в перемогу, мусить остатись даремною“.

На питає, як уложиться відношене союзників нашого почвірного союзу, відповів др Радославов:

„Німецький канцлер говорив про се недавно в своїм: Наші зв'язи сильніші тепер, як коли-небудь були. Я можу тільки додати, що наша зв'яз з осередними державами стала нинішнім переконанням всіх верств нашого народу, що ніщо в світі не в силі відвести нас від того, щоби ми з нашими вірними друзями перетримали до кінця сеї великої трагедії і при їх допомозі створили нову, молодшу Болгарію“.

Я спитав президента міністрів: „Чи Болгарія дуже потерпіла на економічній і мілітарній силі в дотеперішній війні, котрої триває в великим тягарем навіть для великої держави?“

„Кожда війна — відповів др Радославов — накладає на населення, річ природна, тяжкі жертви.

Ми Болгари, справді привикли до них; з другого однак боку війна викликає сильні сили нації, одушевляє її бажанням перемоги і розбудження нових сил без великої труднощі нагороджує втрату.

Хоч би і як болючими могли бути наші дотеперішні втрати, то далеко не дійдуть до висоти наших жертв в Балканській війні. Наша молода хоробра армія остала ненарушена, вона світло озброєна і оживлена якнайкращим духом. Вона сповнить свої обов'язки якнайсовісніше“.

Що думає Експедиція про події в Росії?

„Драматичні події в Петрограді стоять тепер під знаком червоної фази. Найближчі дні або тижні уможливають доперва ясний суд про ті події.

Покажуться, чи російський народ бажає миру, чи є прихильником Мілюкова та Бухарина, котрі голосують війну і осконечну перемогу. Чи се можливо, щоб найрізноманітніші народи і духові струї Росії привести в кількох днях до нової системи, многосторонньої, незвичайно складної механізми великої держави через одну ніч перестроїти?

Ми будемо свідати події змислюючи, з мечем в руках. Чи скотче коаліція також тепер, коли її будівля вже сильно зарисована, поміж того нас підбита, знищити? Її народи чей пробудяться з страшного сну. Чей пізнають війни наші вороги, що вони побиті, що тільки негалийний мир зможе виличити їх смертельні рани“.

„Чи Експедиція вірить в те, щоб Америка і Китай вмишались справді в світову війну?“

„Коли ми по зрілій розвазі рішилися на заострення війни підводними суднами, були ми переконані про те, що сеї крок причинить ся

до скорочення війни. Годі повірити, щоб Америка і Китай серед теперішнього стану річної рішались на участь в світовій війні. Ми сподіємось протівно, що практично думаючи американський народ найде в собі доволі рішучості, щоб притягти від себе тих, котрі хотять його втягнути у війну“.

Свято Маківки.

Пяте десятиліття, від часів Франка, Драгоманова і Павлика, була наша молодіж головною пружиною народного освіднення, політичного, культурного й економічного розвитку. В голоді і холоді, в твердих умовах переслідувань двигала наша молодіж тяжке ярмо відродження, а коли вибухнула війна, українська молодіж винула ся всім подумам свого духа і посвятила свої молодечі сили і кров на оборону загроженої вітчизни.

В жаднім з минулих чотирох десятиліть не витерпіла наша молодіж так і не поклала стільки цінних жертв, що в нинішнім п'ятім десятилітті.

Будучий історик з захватом переглядати-ме нинішні подвиги нашої молодіж, артисти і поети знайдуть невичерпану картину в нинішній добі для піддержання сили і слави на-ших поколінь.

З духом та оружем У. С. Стрілцтва залунав символ повноволі Українці по цілім світі, серед усіх народів Європи.

Український народ став перед небувалою хвилею і хоч нинішній день минає серед згарищ, руїн, зойку і потоків крові, а завітний тільки мріє, народ глядить на героїчні подвиги своїх дітей і з духом відродження стручує важку сльозу горя.

ВОЛОДИМИР ХРОНОВИЧ.

Як стара Микитиха салдатів гостила!

Здорово вітали Москалі по горлицьким переломі, нема що й казати, але все-ж таки приєздили часом і буди в однім місці, буди в другім пробували щастя по приказу царя. — З нами Бог! — говорило ся тоді збентеженим рабам. — Впероді!

Був час, а салдати вірили отсім словам і йшли на кровавий бенкет, мов на яке свято! Та час сеї менив і хто знає чи вже і верне ся коли!

— Як то? — шептав тоді між ними де хто. — Чейже по тамтій стороні також Бог! Кого-ж властиво має він слухати і по чий стороні стати!

Однак за таке явне роздумування діставав салдат в пику, йшов зі старшиною, та з кількома товаришами в першу ліпшу кукурудзу і там вмовняв вже на віки.

Та не тільки власна старшина осуджала бідного салдата, але також і деякі баби по селі. — Добре антихристів! — говорила тоді стара Микитиха в Підківцях. — Диви на нього! Проти Бога говорить. Агі! Чи чув і бачив хто таке!?

Оно правда! — перебивав її тоді старий Кандзуба, — Грішив салдат і то здорово грішив, бо не тільки по нашій, але також і по їх стороні є Бог. Тільки бачите кумо розходиться тутки о що ниніше. Влізло то, мовляв, як яке напе між солодку моркву і кричить! „З нами Бог!“ Трастят-ж би його мордувала! Кликнув

його хто тут, запрошував в гості? Гей, гей, милий Боже! Засів нам поля кулями, мов горохом, поналив села, вигнав нарід, заволів якусь чуму і за се має йому помочи Бог! А я! Дивіть ка' кумо, як помагає! Без подзінкованя мовляв Поляк! Навіть не має часу і штанят поправити! Вітає аж за ним курить ся!

І вітали Москалі, здорово вітали. Де які що правда гішли ся з того, бо все-ж таки до Росії вітали, але деякі і сумували! Завадто їм мусіло бути добре на галицькій землі. Були однак між ними і такі, які сховавши стид за пазуху, насували при останнім салютуванню фуражку на праве вухо і „До свідання!“ казали.

— Іди в тріста! — кричала тоді за таким вітрогоном стара Микитиха. — Іди і не вертай!

Гей, гей, стара Микитиха! Бояли ся її люди в селі, немов чорта, а горюли ся до неї мов до меду. Яку-ж бо то мало вартість в селі весіле, або хрестини, колиб Микитихи на нім не було. Міг господар справити хрестини як найліпші, забити два паприки, поставити кілька бочок пива, наварити повні кецьки пирогів, напечи колачів, а як не було на них старої Микитихи, так гості, йдучи доміз, воркували по дорозі.

— Ка' кумо! — говорила тоді Степаніха до Василихи. — Файні були хрестини! Нема що й казати! Біда тільки в сім, що Микитихи, а з нею і привуки не було!

Майже кождому в селі була кривняком. Сей звав її вузником, сей тіником, де хто братовою, нинішній стрийном, а навіть і старий ганчірник Йойна відважив ся її раз кумою назвати. Та від сего часу, як йому заїхала тоді ложкою по зубах, не кликав вже її інакше, як тільки честною газдинею.

Казон, байочек, сміховинок знала без лі-

ку. Часом, як почала де на весілі, або на хрестинах розказувати, та приспівувати, то нарід лиш сміхом заходив ся.

Всі ті однак прикмети щезли у старої Микитихи, як настала війна і до Підківців прийшли Москалі. Не тільки що їх не любила і не могла знести, але також і неавиділа їх і то з цілої душі. Через що властиво? мало хто знав в селі, хоч розказували ріжно!

А тут тимчасом і між ними показували ся в селі деякі салдати, що не тільки по нашому балакали, але також і до церкви йшли, апостола читали і ані в думці їм не було комусь з населення пакости робити. Переконаня однак свого не змінила.

— Ви мені кажіть що хочете, — говорила тоді до старого Кандзуби, — а я таки за своїм потягну. — Нехрист він і кінець на тім. Чейже до В, як прийшли Москалі, то і жиди християнські образи виставляли у вікнах!

Раз таки однак змінувала ся над одним салдатом. Було се під вечер. Микитиха саме доїла „сивулю“. В тім не знати звідки і як, появив ся коло неї салдат. Заболочений був від стіп до голови і більше на страхопуда подобав, як на чоловіка.

— Здорові були бабусю! — відізвав ся салдат тихцем і почав покашлювати несміло.

Микитиха збентежилась.

— А ти тут чого?

— Голодний бабусю! Старшина побив. Вже другий день я нічо в губі не мав!

— Врешт нехристе!

— Бог мені свідком!

(Далі буде.)

**Друкарня
і фабрика
печаток**

**І. Фрідмана у Львові,
улиця Сикетуська**

**виконує всілякі
друки і печатки
гарно — скоро
і дешево.** 1-24

І не пропаде марно та сльоза і не піде в забуття молодеча кров, пролита для вольної України.

Верецьки, Маківка, Галич, Семиківці, Потутори, отже нові, святі місця паломництва українського народу, спококані кров'ю, засіяні кістками У. С. Стрільців.

Та найславетніша зі всіх, се Маківка. Дня 29-ого квітня, 30-ого квітня і 1-ого мая 1915 р. розіграла ся там велика битва і наші Стрільці заслужили ся так гарно, що дивізіонер генерал Фляйшман звелічав їх окремим приказом.

Наближають ся дволітні роковини сеї пам'ятної в історії світової війни битви і пішов клич між народом, щоби сі роковини звелічати народним торжеством.

Отже в ті дні сего року має відбутися в кожній селі по Богослуженню, панакхиді, парастасі за покійних, водосвяттю і відповідних промовах — торжественне відкрите стрілецького щита і вбиване в него цвяхів.

Хвиля незвичайно гарна і хоч у нас на селі небувала, то як читали ми в часописях, що в інших австрійських краях, а навіть у нас у Львові і Дрогобичі відбули ся такі торжества прилюдно і принесли гарний дохід для фонду інвалідів.

У Відні й інших німецьких містах в кожнім кружку, касні, читальні й інших публичних збірних місцях улаштувано свято залізничного лицаря.

Думаємо, що і в нас в кожній парохії, в кожній громаді і в більшім присілку буде уряджене таке торжество і то вже в перший день, се є в неділю 29-ого квітня безпосередно по Богослуженню.

Наші повітові міста повинні улаштувати се свято у себе що йно другого або третього дня, то є в понеділок 30-ого квітня, або у вівторок 1-ого мая і на се свято повинні прибути до свого повітового міста вся наша інтелігенція з родинами і все наше свідоміше селянство, тим більше, що в місті возмуть в сім торжестві участь військові і цивільні власті і ми маємо показати, що живемо і плануємо наших борців добровольців.

В повітових містах в програму торжества повинно також входити Богослуження, а опісля вбиване цвяхів, вечером концерт, зладжений по змозі місцевими силами, найкрасше з селянських хорів.

Все наше жіноцтво повинно виступити в народних строях і з стрілецькими відзнаками. Столиця Львів повинна відсвяткувати два торжества, одно повітове тепер, як ходить чутка, вже на день 1. мая заповіли наші неструдимі пані з Жіночого Комітету, а друге краєве для цілого нашого населення в річницю Сокильсько-січового здвигу.

Гарний спомин, а які часи опісля настали для нас... Але ми сильно віримо в се, що як по тамтін першій нашій народній святі у Львові настало криваве лихоліття, так тепер отже друге краєве народне торжество — відбуде ся вже по війні.

Революція в Росії.

Російські архієпископи зрікаються престолу.

ПЕТРОГРАД (Ткб.). Великі князі Микола Миколайович, Микола Михайлович, Олександр Михайлович, Борис Володимирович, Сергій Михайлович, Юрій Михайлович, Дмитро Константинович, князь Гаврило Константинович, Ігор Константинович і князь Олександр Ольденбургський надіслали тимчасовому правительству телеграму, що прилучають ся зовсім до погляду, висловленого в абдикаційнім документі вел. князя Олександровича. Рівночасно повідомляють, що рішили підписати провізоричне правительство. Що до своїх апанажів і дібр. великі князі думають, що на основі акту вел. князя Миколая є вони тепер власністю держави.

ШТОКГОЛЬМ. З Москви дійшли сюди відомості телеграфом без дроту, що прокламова-

не республіки є питанням найближчого часу. В тім огляді мали вже зацяти рішення в Лондоні і Петрограді.

Оповідане російського офіцера про початок революції.

БЕРЛІН (Ткб.). Кореспондент „Voss, Ztg“ довідуеть ся від російського штабового офіцера, котрому удало ся перед кількома днями втіти з Петрограду до Швеції, що вже з початком марця касарні кількох полків в Петрограді були подібні до локалю народних зборів. Цивільні особи перебували днями і ночами в касарнях і виголошували промови, розділювали прокламації і червоні кокарди. Низші офіцери брали в тім всім участь, а висші були безсильні. Коло 12. марта близько 100 вірних присязі офіцерів покинуло Петроград, щоби увійти перед революцією, котра почала ся. Союз робітників і воєнків, про котрий нині стільки говорять ся, оснований вже з кінцем лютого. При основанню того союзу були міродайні в першій мірі не республіканські жадання, але жадання мира. До кінця 1916 р. офіцери російської армії в поля були недоступні для руху. Доцверва коли з початком 1917 р. комітет воєнного промислу, попертий через октябристів і кадєтів дійшов до великої власті, все змінило ся. Почали ся безглядні заходи о голоси офіцерів і офіцери в полі, залежні цілковито від комітету воєнного промислу, стали революціонерами.

„Нехай живе Брусілов!“

ПЕТРОГРАД. На полуднево-західнім фронті генерал Брусілов особисто відібрав від військ присягу для нового правительства. Воєнки занесли відтак генерала на руках до квартири, прибраної червоными нацїснями: „Нехай живе Брусілов, герой Росії. Династія за фронтом поконає, ворог на фронті буде поконаний“.

Брусілов до армії.

РОТЕРДАМ. Ген. Брусілов видав такий розказ до воєнків: При помочі Бога вибрала Росія нову історичну дорогу для свого державного життя. В тій тяжкій хвилі заклинаю вас, щоби ви як мур станули проти ворога. Ма держимо сторожу проти відвічного ворога і не можемо зрадити св. Росії.

Руський про агітацію між військом.

ШТОКГОЛЬМ. В розмові з представником республіканського писемця „Русская Воля“ висказав ген. Руський погляд, що Німеччина стараєть ся як найбільше військ з західного фронту кинути проти Росії. Про революцію висловив ся з резервом і обавою. Треба удержати ту саму, що досі, дисципліну на фронті, бо може прийти до небезпечної деморалізації. Військо мусить остати подалеки від політичної пропаганди, бо инакше може дійти до контрреволюції. Для того ген. Руський тішив ся дуже, коли би революціонери полишили армію поза областю своєї агітації.

Війна.

Можливість атаки на Петроград.

ПЕТРОГРАД. Від коли міністер війни Гучков перестеріг столицю про можливість німецького атак, згодошуют ся численно офіцери до служби на фронті Рига-Динабург.

Вісти про мир.

ЦІРІХ. Знов починають появляти ся вісти про мир. На останнім засіданню льондонського кабінету, в котрім брали участь представителі колоній, рішено мабуть оголосити в найближших днях умови, під якими коаліція може заклучити мир.

Уважають загально, що революція приближить, а не віддалить мир. Мілюков знов сказав, що Росія не буде держати ся льондонського трактату, коли коаліція не словнить зобов'язань.

БЕРЛІН. (Ткб.) Пруська палата панів радила над внеском гр. Генсбрека, який звизав правительство, щоби скоро на радість всіх патріотів розпочало неограничену боротьбу підводними судами, тепер без огляду на яв'небудь впливи з приміненем всіх способів боротьби, ділати в тім напрямі, щоби osiąгнути гоноровий мир, який забезпечив би політичну і господарську будучину вітчизни і відповідав утраченням жертвам.

Те внесення передали комісії з 21 членів і вона приймила його.

Мирові стремління в російській армії.

В Копенгагі подають: Російська соц.-демократична партія шпирять серед війська відозви за миром, які кінчать ся сими словами: „Робітники, жовітери, мусимо жадати енергічно кінця війни, а в найгіршій разі вимусити мир. Жадаето мира, міжнародної солідарности. Боріть ся з нами, вашим кличем нехай буде: Війна проти війни!“

Через Швайцарію доносять, що російська соц.-демократична партія за згодою правительства скликає до Петрограду конгрес на час великодних свят. Той конгрес має підійняти енергічну мирову чинність через агітацію у великих робітничих масах.

Мирові стремління в Англії.

Італійський дневник подає з Лондону, що хоч в кругах правительства говорять про війну без кінця, то весь народ є переконаний, що ударила рішуча година.

Серед людности росте невдоволення і змагає ся до такого радикального політичного перелому, якого не переживала ще Англія від 50 літ.

Англія zagrożена на морю й один з послів сказав в палаті посольській, що положена на морю є так поважна, що англійське правительство не сміє вже повідомлявати про се народ.

Пристань Владивостока в огні.

До Штокгольму подають з Петрограду, що 25 с. м. вибухнув величезний пожар у Владивостоці в будинках пристані і розширив ся зі страшною скорістю.

Огонь знищив 100.000 пудів бавовни і величезну кількість патронів на 7.000.000 рублів.

Японський пароплав „Нагасакі“, що мав на полубі артилерійську муніцію, вилетів у воздух. Пішла чутка, що огонь підложила жандармерія і багато її членів уязнено.

Успіхи підводних суден.

ЛОНДОН. (Ткб.) Англійська адміраліція подає до відома: Англійський контрторпедо-вець найхав в каналі на міну і затонув. Вратовано 4 офіцерів і 17 моряків.

Іаьший контрторпедо-вець зударив ся з пароплодом і затонув. Згинув один чоловік.

Англійський шпитальний корабель „Actuvius“, заосмотрений знаками Червоного Хреста, затоплено.

БЕРЛІН. (Ткб.) Шеф штабу адміраліції доносить, що на Середземнім морі затоплено 10 кораблів загальної поємности 31.000 тон.

АМСТЕРДАМ. (Ткб.) Затоплено торпедою корабель August Kessler.

Франція доволі хоробра.

ПАРИЖ. (Ткб.) У французькій палаті в часі нарад над покликаним річником 1918 міністер війни Пенлев заявив, що Франція доволі хоробра, щоби заглянути правді в очи. Вона вступила в рішучу добу війни. Датинством було би уважати відступ Німців за резигнацію. Німці концентрують цілу свою енергію в війську і в крає.

ВИНА

... Богослужбні ...
Природні ... Білі
... Самороднери ...

Просимо безпроволочно
замавляти до весняного
транспорту
в посередництві

Народної Торговлі
Львів.

11—12

Вони висилають в поле всіх своїх синів, що спосібні носити оружжя. Вони виставили так численне і знаменито зоружене військо, якого взагалі досі не було.

Се воєнний апарат, який Франція мусить поконати. Енергія Франції непорушна.

Німецькі дипломати покидають Китай.

ЛОНДОН. (Таб.) Німецькі дипломати і консульські урядники в Китаю дістали іспити на вільний від'їзд.

Америка бажає війни.

АМСТЕРДАМ (Таб.). Лондонський кореспондент „Allgemeine Handelsblad“ доносить: В Зєднених Державах росте воєнний настрій. Правительством очікує загального натовпу згодешуючихся до армії, яку правительство задумує виставити. Немає вже жадного сумніву що до того, якого рода має бути участь Америки в війні.

Вашингтонський кореспондент „Daily Chronicle“ доносить, що в Зєднених Державах росте бажання, щоби взяти чинну участь в війні. Вільсон сам тої думки, що Зєд. Держави повинні кинути раз на важку всі свої середники і всіх своїх мужів. Тепер навіть імовірно, що вони прилучать ся до коаліції і підпишуть умову про незаключуване окремого мира.

Страйк в Греції

ЛОНДОН. (Таб.) „Daily Telegraph“ доносить з Атен під д. 26 с. м.: Нині рано почав ся страйк у всіх електричних центрах в Греції.

СКЛАДАЙТЕ ГРОШІ

на

ФОНД НАЦІОНАЛЬНОЇ ОБОРОНИ

(Адреса: J. Romanczuk, Wien, Parlament.)

НОВИНКИ

— Хто хоче зайняти ся висланем петицій в справі маніфесту з 5. листопада 1916 р., звольте прислати 1 кор. 6 сот. на адресу: Kanzlei der ukr. parl. Repräsentanz in Wien, VIII. Buchfeldg. 6., а дістане всі потрібні друки і поучення. Просимо всіх, що вже внесли такі петиції, щоби на сю адресу прислали повідомлення: коли, де якої влади і які петиції внесені. Пожадане було би також знати по можливості, кілька підписів було на петиції. — Від канцелярії УПР.

— Бібліотека Товариства „Просвіта“ отворена для сторін кожного дня (з винятком неділь і гр. кат. свят) від год. 4—6 вечером.

— Стрілецький Шит (поменшена відбитка оригіналу) і програму святкування роковин битви на Мазіці, які обходять цілий край торжественно дня 29. цвітня, розсилаємо як додаток до нинішнього числа.

— Франція числить ся вже зі скорим миром. „Züricher Post“ доносить, що у французьких кругах числять ся зі скорим миром може ще в часі сегорічного літа. Знаменною річю є, що квестію сю беруть під увагу при заклучуванню торговельних переговорів.

— Революційне правительство а жида. „Vossische Zeitung“ доносить, що сумнівним є успішне розв'язане жидівської квестії через нове революційне правительство, супроти того, що в склад його входять князь Львов, котрий виступав проти покликання Жидів до праці в земстві і міністер війни Гучков, котрий є співвласителем антисемітського „Новое Время“. Що ті обави є оправдані промовляють факти останніх днів, Мільков запитаний через представителя „Central News“ о своє становище в тій квестії, старав ся не дати відповіді відразу — говорячи, що Жидида признасть ся в будучині всі права російських підданих. Також, коли запитано Гучкова, чи має намір отворити доступ до військової кар'єри жидидам, відповів виминаючи, що іменований офіцерів від нього не залежить. Далше певною річю є, що російські консуляти відмовляють паспортів заграничним жидидам. Подібно відіс ся і міністер

просвіти Мануїлов. Запитаний, чи будуть знесені обмеження імагрикуляційні на російських університетах для жидівських абітурієнтів, відповів, що нове російське правительство в своїх нечислимим маніфестах осторожно виминає жидівську квестію, котра є в Росії одною з найбільше пекучих справ.

— Великанські плями на сонці. На сонці виступають під сю пору великанські плями і то в північній частині сонячного щита. О їх розмірах і рухах подає берлінська „Astronomische Zeitschrift“, що показали ся вони в перших днях лютого на східній березі сонця і враз з його оборотом пересувають ся на захід. В днях 8. і 9. с. м. перейшли вони середній південник сонячного щита, а дня 15. с. м. дотерли до його західного берега.

Група плям складає ся з двох частин, з котрих західна є більша, о начерку овальнім а східна складаєть ся з ряду плям.

Загальна довжина цілої плями виносить 195 тисячів км., ширина на заході 30 тис. км., на сході 42 тис. км. Її розміри такі що цілу пляму можна побачити голим оком, очевидно через задимлене шкло. Що відносить ся до величини цих плям, вистарчить пригадати, що промір сонця має 1,391.000 км. В відношенню отже до величини плям, земля представляє ся як зовсім мале тіло.

Як відомо, плями на сонці в більших розмірах виступають періодично причім їх „maximum“ як і „minimum“ позгарають ся менше більше що 11 літ. Последнє „maximum“ було в р. 1905 отже тепер припадає якраз час повторення ся його. Плями більші від теперішних, заобсервовано щойно два рази, іменно в р. 1850 пляму о промірі 211.400 км. як також в р. 1847 велику групу плям о лучній ширині 468 км. Плями о промірі 36 тис. км. уважає ся вже за великі і можна їх вже бачити голим оком.

— Відзначення Українців. Українці 50. п. зістали відзначені: Казанівський Григорій, Мікула Мих., Воянюк Олекса, Зварич Іван, Лямонка Зосиф, Сомик Пилип срібними медалями ІІ. класи, Семенюк, Собків Василь, Баурський Борис, Бержевич Андрій, Боровиц Мих., Дудар Олекса, Стефурак Кирило, Романюк Данило, Павлюк Степан, Дмитрів Микола бронзовими медалями. Українці 2 п. об. кр. зістали відзначені: Стан. Оьома, вахм. мед. хоробр. ІІ. класи срібною і бронзовою, Мих. Возниціца ІІ. класи і бронзовою, Іван Рудницький срібною ІІ. кл., Вас. Виницький, Олекса Котович, Дмитро Куруз, Гринько Кушнір, Мих. Петрів, Мих. Дяків, Мих. Готра, Василь Максимонько, Ник. Кондрат, Олекса Кинас, Іван Максимів, Мих. Давидович, Кость Юанович і Василь Данилко бронзовими медалями.

— Кіно „Червоного хреста“ у Львові, ул. Академічна ч. 8 і при ул. Городецькій ч. 2 б. висвітлює від п'ятниці 30. с. м. і дальших днях „Житє і муки Ісуса Христа“. Є се одно з найкрасших кінематографічних знять, що складає ся зі слідуєчих частин: 1) Пролог, 2) Родження Іс. Хр., 3) Дитинство, 4) Публичне житє і наущуване, 5) Муки і смерть. Чудова кольоризація фільму, незвичайно гарні околиці, серед яких Христос жив і навчав, великі сцени збірні робить на людий сильне вражєвє. Додасть ся, що до змісту є дібрана спеціальна симфонічна музика, причім хор доповняє відповідний настрій хвилі.

В ціли улекшення доступу шкільній молодіжи на отсе представленє буде сей образ висвітлений в означенім терміні також передполюднем за вступом по 30 с. від особи лише при ул. Академічній ч. 8. З тої причини вказаним було би, щоби виховуючі інституції взяли в тім як найчисленнішу участь. В ціли уникнення браку місця при зібранні більшого числа шкіл, просить заряд о скоршій зголошенє в кінї при ул. Академічній ч. 8.

— Тайні магазини в Відні. „Korrespondenz Wilhelm“ доносить, що заряджене через уряд харчевої лавки пошукуване поліції в Відні в тайних магазинах в другім окрузі, видало отей успіхи: Перешукано 589 домів і майже в 200 випадках знайдено значну скількість муки, цукру, мармоляди, овочів, мила, свічок, скір, обуви і т. д., які були усунені з обороту, в ціли підбивання ціл. Товар сконфісковано і додержаня ведуть ся далі.

— Полекші для полонених в Австрії. Угорські часописи подають, що австрійським положенням дозволено в будучині читати днів-

ники, які виходять в обрубї монархії. Контроля над днівниками буде в руках командантів табору і жандармерії.

— Тютюн на картки! В Празі переведено районову продаж тютюну. Нові карти не будуть, але кожний купуючий тютюн, буде мусів показати свою хлібову карту, на котрій трафікант зазначить печаткою, що особа та, в тім днї тютюн одержала. В котрій дільниці міста обов'язують хлібові карти, там лише буде можна тютюну купити.

— Кінське мясо перед судом. Перед краєвим, карним судом в Кракові відповідали різники: М. Бачинський і Ф. Крук та їх спільник Як Крокош за те, що купували здохлі і хорі коні і з обмином ветеринарїйних оглядин вирубували мясо і продавали людям. Крім того першого з них обжаловано о злочин підробленя ветеринарської печатки, яку витискав він на здохлих конях.

В ціли переслухання дальших свідків, голівно ветеринаря Ярошевського, відложено розправу.

— Сукий з паперу. На бажанє французької Академії Наук, одна французька фабрика займаєть ся виробом паперових матерій в ціли ужиття на убраня. З приводу сего одна з часописий пише: „Як відомо, папір хоронить перед зимном а нові фабричні змагання не лише втворили м'який, прилегаючий матеріал, але навіть неперемакаючий антисептичний, сильний і тревалий. Сей успіх будить надію, що постановлено вже перший крок на поли нового промислу і що теплі, легкі а не дорогі убраня з паперу навіть в часі мировім дізнають милого принятя.

— Убезпеченє зубів. Відділ лікарів дентистів, замешкалих в Москві, підняв проєкт зорганізованя уділового товариства ubezпеченя зубів. Клієнти товариства оплачують відповідно низькі премії і будуть могли користати кожної хвилі з услуг лікарів дентистів. Ініціатори виготовляють тепер уставу сего оригінального, однак не позбавленого практичних підстав товариства.

Подяка.

Почуваємось до милого обов'язку зложити щирю подяку всім тим, що взяли участь в похоронах бл. п. Осица Партики, абсолювента прав. Особливо дякуємо Вл. Панам богословам за їх спів.

Родина.

ОПОВІСТКИ.

П'ятниця, дня 30. марта 1917.

Минаї: 30. марта гр.-кат. Алексія ч. Б., рим.-кат. Валерія.

Вівтра: 31. марта гр.-кат. Кирила, рим.-кат. Корнелія.

○ Загальні Збори Повітової Опілки для продажі худоби стоваришеня зареєстр. з обмеженою порукою в Долині відбудуть ся дня 9. цвітня 1916 т. є в понеділок о 12. годині в полудни в сали засідань Товариства в домі Генсфельда з таким порядком дєвним:

I. Відчитанє протоколу з послідних Зборів стоваришеня.

II. Звіт з дотеперішньої діяльності.

III. Затвердженє білянсу.

IV. Затвердженє трех членів управи вибраних на три роки.

V. Вибір одного члена Ради надзірної.

VI. Внески членів.

В разі, колиби в означеній годині не прибуло на збори достаточне число членів, котрих присутність є вимагана статутом до комплету потрібного до важности рішень Зборів, відбудуть ся збори в тім самім днї і з тим самим порядком дєвним о годині першій по полудни без огляду на число присутних членів.

Долина, дня 24. марта 1917.

За Раду надзірну:

Євген Коляджин в. р. Іван Озгович в. р.
голова секретар.

○ З Наукового Товариства ім. Шевченка. Засіданє Комісії для історії штуки відбудеть ся нині, 30. марта о год. 5. по пол. з таким порядком: 1) Програма праць Комісії. 2) Др. В. Щурат: Оскарбець Ставропілі XVIII. в., 3) Комуникати.

○ Оборот грошей військових кухонь за місяць лютий.

Приходи: Сальдо з 31. I. 1917 військових кухонь К 12.627'78. Сальдо з 31. I. 1917 військових кухонь шкільної молодіжи К 69'653'98. Жертовні для військових кухонь К 3.945'26. Жертовні на військову кухню шк. молод. К 425'57. Збір на жертв через ред. Курера Львівського для кухні шк. молод. К 1.585'92. За сконфісковані товари К 1.212'07. Даток полевого кіна команди II. армії К 1000. Надплата К 5. Жертовні добр. Комітету команди міста для виживл. людиності К 7.224'92. I. Нар. Дім — 12'906 порцій по 1 кор. К 12.906. II. Акад. Дім — кухня від 19. II. — 28. II. 1917 1045 порц. К 893'10, графіс. порц. 10.899 К 0000'00, за чай 47'80. III. Кухня Метрополь 9.379 порц. по 1 К. К 9.379'02, за чай К 59'50. Загальна сума К 120.966'02.

Видатки: I. Кухня для уряду за сред. поживи 28 днів К 14.997'40, кухня для уряду денні видатки 28 днів К 554'90. II. Акад. Дім кухня, средства поживи, за 9 днів К 3.152'24, II. Акад. Дім денні видатки за 421'70. III. кухня метрополь ср. поживи за 28 днів 14.041'45, III. кухня Метрополь денні видатки 907'94 — Кухня шк. дітей з средства поживи порцій 48.762, К 20.337'67, Запаси К 7.600, виживлене люди. порцій 56'800, К 7.224'92. Разом корон 69.638'22. Сальдо з 1. III. 1917 виживл. шк. молодіжи К 51.327'80.

Послідні вісті.

„Neue Freie Presse“ з дня 29 с. м. доносить що російське правительство дало дозвіл Митрополитови Шептицькому повернути до Австрії.

з головної австрійської квартири.

З дня 29. марта.

Східний фронт:

Крім значної діяльності наших вивідних відділів нема нічого до оповіщення.

На Італійським фронті:

На плоскоузгір'ю Красу наступаючі стегі на захід від Ямперо вдерли ся до неприятельських ровів, полонили 20 жовнярів і здобули два оверстрейли.

Летунні наші кинули бомби на Італійські табери коло Подсабогін.

На південно-східним фронті:

Не було змін.

Наступник шефа Генерального штабу лінійний маршал-поручник Ф. Гоффер.

з головної німецької квартири.

Західний фронт:

Значна арматна борба між Ленс а Арра тривала також вночі. В сутичці, що вивязала ся вчора досвіта коло Орсасіль і Екур Ст. Ме-ін, на північний схід від Бомом Англії крім великого числа убитих по причині наступу наших сторожів — втратили еще в полонених 1 офіцера і 54 жовнярів.

В Шампанії кілька французьких наступів виконаних через день в цілі відзискання втрачених ровів, не поведо ся, причім Французи потерпіли кроваві втрати. На лівім березі Мози вчора наш оборонний огонь — перешкодив в приготованню наступу Французів на узгір'я 304. Сегодня рано зломано огнем наступ — до якого рушили Французи на широкім фронті а в однім місці протинаступом. На схід від Верден наші летунні струтили балони на пригонів в борбах воздушних і охоронним огнем зістрілено 4 неприятельські літаки.

На східнім фронті:

Загальний спокій.

Македонський фронт:

Не було змін.

Перший Генеральний квартал майстер Людендорф.

Оголошення.

Пошуку челядника і хлопця до науки. Йосиф Кушнір, кравець — Борислав — Баян котівська. 2—2 з.

Королевич Стефан к. у. к. Staffei № 411 Etar- repnost 166 пошукує жінки Ганки Королевич з синком Мільком, евакуованих в серпні 1916 з села Маркова пов. Підгайці. 2—2 з.

Хто має вояка в родині, то мусить знати про: I. Причинюк на удержан. Хто в родині покликано. II. Военні виселенці. III. Права інвалідів. Додатки на зрешене. Родини інвалідів. Побори інв. офіційів. IV. Права вдовиць і сиріт по жовнярах. V. Права родин по пропащих без вісти. VI. Додаткові запомогі до пенсії для інвалідів і їх родин і ш., які подає „Інформаційний камендарець“. Ціна з пересид. і шт. 40 сот., 12 шт. К 3'50. „Жовнярський кал.“ Ціна 30 сот., 12 шт. К 2'50.

Висилає ся також: Оскар Цольд „Сфінкс без тайни“. Книжка чудових і мистецьких оповідань з англ. мови. Укр. видавництва „Нова Культура“ ціна в опасці К 1'70, з поруч. перес. К 2'—, Проспект на жадає. 1—10 А Березовський, Львів, Карпінського ч. 19 а.

Курс для рілничих секретарів Філії „Сільського Господаря“ улажує Краєве Товариство господарське „Сільський Господар“ у Львові в днях 9. до 12. цвітня б. р. Зголошення слати телеграфічно на адресу „Сільського Господаря“, Львів, вул. Зіморовича ч. 20. Ближші інформації подані в „Українським Слові“ з дня 29. марта с. р. ч. 64. 1—3

Дуже важне!

Хто хоче без учителя научити ся по німецьки, ахай замовить собі сейчас українсько-німецький

САМОУЧОК

укладу О. СОЛТИСА (3-ге видане). Ціна 1 К 40 сот., з почтовою оплатою 1 К 60 сот. (10 штук 13 К 80 сот. 25 шт. 80 К 80 сот. вже оплачено). Висилає ся лише за готівку. Замовляя і гроші прошу присилати на адресу: А. ОКПІШ, Львів ул. Кадецька ч. 4.

Увага: Сей Самоучок уложений після випробованого вже способу научання! Важне і для учителів уділяючих початків німецької мови як також учеників і пригтовляючих ся до вступних іспитів.

Руська Щадниця

в Перемишлі

вулиця Косцюшкн ч. 3.

Приймає і виплачує щадничі вкладки щоденно в годинах урядових і опростовує їх на 4% починаючи вже від слідуемого дня по дні зложення аж до послідного дня перед днем відображення.

ВКЛАДКИ в „Руській Щадниці“ можна складати особисто в касі товариства, почтовими переказами, грошовими листами, чеками почтової Щадниці, які Дирекція Щадниці на жадає безплатно доставляє, і в філіях банку австро-угорського на рахунок „Руської Щадниці“.

Уділяє позичок: а) гіпотечних платних відріжними амортизаційними ратами на протях літ 10—45 після вибору позичаючого; б) на зломбард ефектів, и на есконт векслів. Справи позичок поладжуєсь можливо скоро. Посередничить у виведенню позичок в Гал. Военнім Заведенню кредитовім в Кракові.

Всяких інформацій і друків уділяє канцелярія „Руської Щадниці“ ул. Косцюшка. Народний Дім, I. пов., щоденно безкорисно в годинах урядових від 9—1 год. крім неділей і руських свят.

Після § 14. устава „Руської Щадниці“, затвердженого через ц. к. міністерство внутрішніх справ вкладки в товаристві „Руська Щадниця“ в Перемишлі надають ся до льокації пунілярних, фондацийних і т. п. капіталів, має отже „Руська Щадниця“ купільну обезпечу.

Антонік Василь к. у. к. Krregsspital № 4 Meidling-Barrcke № 19 — Wien XII. — пошукує Юлію і Василя Іваск (зел. кондуктор). 1—2з

Великий український співаник

Наша дума

Зладив Антін Ганяк.

(Друге видане, справлене і побільшене).

182 пісень 200 коломинок

Пісні получені на шість груп:

- I. Патріотичні і політичні (21 пісень).
- II. Історичні (19 пісень).
- III. Станові: а) козацькі (17 пісень), б) чумацькі (7 пісень), в) бурлацькі (7 пісень), г) опришківські (3 пісні), д) побутові (18 пісень).
- IV. Січові, сокільські, стрілецькі (26 пісень).
- V. Любовні (64 пісень).
- VI. Коломийки (200 пісень).

Окладнику Співаника прикрашує гарна вінета, виготовлена арт. малярем Буцманюком а першу сторонт образень „Візд Б. Хмельницького до Києва“ (відбитка звісного великого кольорованого образа арт. маляра М. Івасюка) та крім сього при початку і при кінці кожної групи, уміщена гарна відповідно дібрана ілюстрація.

Ціна співаника „Наша дума“ К 2'80 (оправлений в полотно К 4'50).

Сей великий Співаник можна набути також окремими частями а іменно: часть перша п. з. **Наша Слава** у якій поміщені пісні патріотичні і політичні, історичні, станові, січові, сокільські і стрілецькі. Співаник

Наша Слава коштує К 1'40

част друга п. з.

„Наша пісня“

містить пісні любовні і коломийки. Співаник „Наша пісня“ коштує К 1'40.

Хто не може набути великого співаника „Наша дума“ за К 2'80 нехай замовить собі співаник „Наша Слава“ або співаник „Наша пісня“ за К 1'40.

На звичайну пересилку поштову треба додати 30 сот. а на поручену 65 сот. Замовляя і рівночасно гроші треба висилати під адресою: Канцелярія Тов. „Просвіта“ Львів, Ринок 10.

„Дністер“

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

Львів, ул. Руська ч. 20. (власний дім).

Телефон ч. 788. — Конто Почтової Щадниці ч. 25.261. — Жирове конто в Австро-Угорським Банку.

Приймає до обезпечення від огню будинки, хатні і господарські, движимости, меблі, одежу і білизну, збіже в снопах і в зерні, худобу і т. п. Кождий Українець повинен асекуровати ся від огню, щоби на случай пожежі не понести страти, бо достаток одиниці, то добробут цілого народа.

Кождий Українець повинен асекуровати ся тільки в Товаристві взаїмних обезпечень „Дністер“.

Нема жадного иншого українського Товариства асекураційного від огню, тільки один

„Дністер“

„Дністер“ рахує найдешевні оплати за обезпечення селянських бидинків.

„Дністер“ звертає кождорічний чистий зиск своїм членам.

„Дністер“ оцінює та виплачує шкоди по огні скоро і совісно, а на членів оцінкової комісії запрошує все двох господарів.

„Дністер“ дає підмоги українським школам і бурсам — де виховують ся селянські діти. Люде асекуровані в „Дністрі“ можуть дістати позичку у всіх великих банках і в товаристві взаїмного кредиту „Дністер“.

Власні фонди „Дністра“ виносять з місцем 1916 року 8,613,829 корон.

В „Дністрі“ можна обезпечати від крадежи з вломом движимости всякого рода, а товариства кредитові готівку, цінні папери і вексли за дешевою оплатою премії.

Адреса „ДНІСТРА“:

Товариство взаїмних обезпечень

„Дністер“, у Львові,

Руська 20.

Адреса для телеграм: „ДНІСТЕР“—Львів.

Канцелярії Товариства отворені щодня від 8—2 перед пол.

При полагодуванню закупна просимо покликувати ся на „Українське Слово“.